

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. san 15 bani rom.

Politica și presa.

Vieța noastră politică nu-i nici prea veche, nici prea bogată în fapte mari. Este însă un frumos început de istorie modernă și mare.

Dacă dezvoltarea presei se ia — și tu drept cuvânt se și poate lua — ca simptom caracteristic al dezvoltării politice, părerea noastră asupra „începutului” nostru politic se poate dovedi în mod eclatant cu argumentul luat din presă, din dezvoltarea ei.

Abia „Tribuna” a dat acum sunt atinsprezece ani îndemna ca deodată să apară două ziare cotidiene, de care până atunci nu aveam. Cu lucrările „Tribunei” și oamenilor ei s'a întâmplat, că un curent mai vechi, dar încă puțin spriginit, și-a primit o expresie puternică.

După zece ani de lucrare plină de oboseli și jertfe, lumină s'a făcut; națiunea și-a cunoscut mai bine oamenii și mica parte ce nu vede încă, nu aude încă se va spulbera și ea, îndată-ce cu schimbarea împregiurărilor nu vor mai fi posturi cu oase de ros și nădejdi de cinștire pentru nemernici.

Sfârșitul acesta al rezultatelor purificate printr-o lungă luptă grea îl putem aștepta liniștiți de siguranța venirii lui, dar neodihniți într-o accelerare ei.

Ce vedem însă și ce e prea firesc să urmeze și să vedem, este o alipire, o concentrare a elementelor care se tem de acest sfârșit. Și tot această teamă rece și foarte neliniștitoare le face pe aceleasi elemente să-și organizeze lupta de apărare în contra energicului curent. Ear' scopul luptei de apărare este să păstreze ce mai pot și cât timp se mai poate puterea ce o mai au ori chiar să câștige ceva și din ce au pierdut.

Dacă această luptă nu s'ar fi prevăzută, „Tribuna” ar fi rămas un deceniu întreg singurul nostru ziar cotidian și dacă încercările de a o nimici ori a o cuceri ar fi reușit, nu s'ar fi născut nici al treilea ziar cotidian.

Vieța noastră politică au produs ziazele noastre și motivele ce le-au produs sunt sau stigma sau bunavestire a nașterii lor. Și pentru aceea zadarnic ori-cine poate zice: „servim cauza, nu pe oameni”; vorba este: oamenii, cu

care împreună servești cum au servit-o? Și vorba aceasta nu se uită!

Să zăbovim puțin aici.

„Servim cauza” pe deplin față de dușmanul ei extern, străin de corpul națiunii, dacă cu toții o servim. Bine. Față de dușmanul ei extern, marele Bismarck, căruia o lume și-a închinat și i-se închină mai ales în zilele acestea, a zis despre ziare că ele trebuie să servească cauzele popoarelor astfel: „Poate-că aș lăsa ziarelor relativ la chestiile interne mai multă libertate; dar cu neîndurată strictețe aș veghea, ca politica externă a guvernului nu numai să fie atacată de vre-o foaie prusiană, ci să fie spriginită de nevoie și pe fiecare ziar, care greșește cu o virgulă în contra ei, l-aș suprima imediat”.

Mutatis mutandis, avem și noi dușmani și ce Bismarck a zis despre politica externă a Prusiei, putem zice și noi despre fiecare luptă purtată contra oricărui atac venit dela dușmani. Toate ziazele ar trebui să fie așadar date să țină același pas față cu dușmanii, să-și reguleze mersul după chibzueala conducătorilor actuali, să fie în acest chip în adevăr naționale. Dar' ce vedem, în loc de așa ceva? Se conchiamă o conferență națională și se găsesc două ziare românești care agită în contra ei; o parte de conducători sunt puși în temnițe și se găsește un ziar, care se-i insulte și altul care se le falsifică totuși o telegramă, ca să-i invoace ca măturie; exilații „de bunăvoie” continuă a lucra pentru cauza ce ei au ridicat-o împreună cu cei întemnițați, și se găsește un ziar care se aibă tupeul de a susține, ca lucrarea lor a devenit o intrigă a unui partid din altă țară. *Et cetera semper turpia.*

Cum s'a servit cauza în casurile reamintite? De sigur nu cum a cerut-o Bismarck, măiestrul dela care am putea de sigur să învățăm și noi ceva.

Dar' la noi s'au făcut alte teorii. Cu privilegiul adunării din 28 Noemvrie anul trecut, nenorocosul și nenorocitul Don Quichotte din Brașov a afirmat într-un articol de fond, că acum a mai rămas presa să conducă și că prin urmare: „Ascultați, Români, ce zic și eu, orele au bătut... atâtea... stingeți luminările...”

Din cauza aceluiasi motiv de a mai păstra ceva din forța deodată, pierdută

prin propriile greșeli, noi să renunțăm mai recunoaște conducători, să ne grupăm împregiurul ziarelor, fiecare unde-i place și găsește loc etc! O astfel de teorie trebuie respinsă. Noi avem conducători, știm cine sunt ei, și condamnat trebuie să fie orice ziar, care nu se pune cu inima deschisă la dispoziția lor. Programul și conducătorii care l-au reprezentat cu sinceritate, la acestia avem să primim, nu fiecare avem să ne facem teorii sub a căror mască se ascundem tendințe de a ne da importanța, ce ne lipsește.

„Tribuna” are fericirea de a fi azi singurul organ de deplină încredere a comitetului întemnițat și a oamenilor ce obosesc azi pentru ducerea mai departe a lucrării lor. Încrederea aceasta nu ni-s'a dat pe hatâr, ci pentru merite și pentru aceea nici o bală de turbare nu ne poate atinge.

Principiile, care au să reguleze serviciul, pe care politica îl cere dela presă nu sunt, durere, destul de lămurite la noi ca și aiurea. De presă se și abuzează mult. Dar' luxul de a abusa de ea nu-l poate permite un popor asuprit, care luptă cu mari greutate și cu mijloace puține. Când și din aceste puține mijloace, o parte este pe drum rău, ea merită să fie pusă în fața celui mai serios memento.

Presa străină despre politica maghiară. „Münchener Allgemeine Zeitung” dela 23 Martie primește o foarte interesantă corespondență din Viena, în care analizează foarte bine starea politică a Ungariei. Toți adversarii ei atacă azi „ultima poziție, majoritatea camerei deputaților”. Între altele zice că „Wekerle a știut prea bine pentru ce a încheiat alianța tacită cu independentiștii; el și Tisza au văzut dela în ultimii ani că încrederea Corvinoi li-se ia și că vine timpul, în care sistemul parlamentar al Ungariei va trebui să susțină o luptă grea în contra autorității monarhice, ce caută o influență mai mare. Ei se înarmează în contra pericolului ce vine. Ce-i drept, ei au nimicit legătura de simpatie, pe care Deák și Andrássy o stabilise între Corvina și partidul liberal al Ungariei; dar ei au crezut, că alianța ofensivă și defensivă, ce au încheiat tiptil cu Koșsuthiștii, este necesară pentru apărarea rasei maghiare în Ungaria.

Etă ce observă corespondenții din Viena ai ziarelor mari europene, și la fața locului. Despre Apponyi corespondentul lui „Allgemeine Zeitung” zice: „Apponyi se teme, că parlamentarismul se va usa, dacă nu se va pute pune capăt cerții religioase politice. El știe, că cele mai înalte cercuri ar ridica la guvern cu totul alți oameni și alte direcțiuni, decât pe el, care are vederi șoviniste în chestiunea armatei. Cu cât mai mult durează criza produsă de viforul zel de reformă al liberalilor, cu atât mai mare este prospectul pentru direcția autoritară, de a înălțura pe conducătorii parlamentari”.

Chestiunea naționalităților

în

PARLAMENTUL MAGHIAR.

Sedința dela 28 Martie.

Referentul Horváth Béla a indigetat deja în anul trecut asupra mișcării, pe care voesc (adeacă agitatorii) să o producă printre naționalități, ear' îndeosebi printre Români. Asupra acestei mișcări vin acum 61 municipii să atragă atențiunea corpurilor legislative. Ele doresc a vedea resolvându-se chestiunea naționalităților mai ales în două direcții: Antău doresc „a se lua măsuri pentru înfrânarea acestei mișcări”; al doilea „urgentează dispozițiuni, prin care să se taie drept și fără încungiu firele de viață ale agitațiilor naționaliste” și ale tendențelor dușmanoase statului.

Privitor la punctul antău, §. 172 al codului penal să fie astfel modificat, încât statul ungar să fie ocrotit în mod mai eficace înaintea tribunalelor. Deasemenea procedura de presă să fie astfel preschimbată, încât autorul să nu se poată sustrage așa lesne de sub răspundere ca până acum; mai departe să se restrângă debitul postal cu România.

În direcțiunea a doua, municipiile cer modificarea legii naționalităților, și anume o astfel de preschimbare a art IX din 1868, încât caracterul național al bisericii greco-catolice să fie suprimat; legea despre școalele elementare să fie modificată în sensul, că numai aceia dintrăve învătății pot ocupa postul, care și-au căpătat calificățiunea într-una din preparandiile de stat; art. XXXIII. din 1874 să fie revizuit din punctul de vedere al censului, controlul asupra învățământului obligatoriu în școalele elementare să fie înăsprit, ear' atestatele de maturitate să poată fi emise numai de către comisiunile examinătoare ale statului.

Înainte de a termina Venus vorba, Amor sburase din cer și se cobori pe Saturn. Ba chiar își uitase să mulțumească mamei sale pentru sfatul prețios; dar' simt copiii vre-odată această trebuință?

Amor se cobori pe planeta Saturn și se îndreptă spre un loc, unde părea că-l chiamă o musică de voci îngerești.

Această musică venia dela un lac mic, transparent și albastru, ca zefirul.

Lacul era mișcat de un zefir lin, care agita unde ușoare, purpurii. Era încungiuat de coline de ghiață, și la țărș se vedea nășip scilpicios, care părea ca argintul, cu toate-că nu era decât zăpadă căzută de curând. Nici o plantă nu era verde, nici o floare n'avea altă culoare decât albă; dar' erau ferege colosale de ghiață și palmieri; mărgelile și diamante scilpiau pe frunzele îmbrurate fin, și pe toate sloiturile de ghiață.

Dintr-o vale mică se lăsa un ghețar spre lac, mai transparent ca cristalul, cu uriașe adâncimi, în care lumina se prefăcea în smaragd, și pe marginea uneia dintre aceste adâncimi ședeau peste o sută de femei, tinere și albe ca zăpada, par'că ședeau pe perini de catifea. Cu harfe de argint acompaniau un cântec fermecător, tocmă pe acela, care a tras aici pe zeul amorului.

Femeile acestea erau goale, păreau însă îmbrăcate, căci pelea lor era în culoarea zăpezii, dar' ca înfășurate într-o țesătură bononată de pluș și catifea, al cărei fond părea trandafiriu. Părul lor blond argintiu le cădea pe umeri și avea culoarea zăpezii, mai ales când se reflecta în el razele soarelui apunând. Ochii le erau albaștri ca undele lacului.

„În țeara noastră, locuită de atâtea naționalități diferite — zice referentul — va exista în totdeauna o chestiune a naționalităților, până-ce conștiința națională nu se va stinge în ele. Decât acest simțământ național nu trebuie să degereze în ură națională, căci altfel amestecul statului este îndreptățit. Emoțiunea contra machinațiilor naționaliste astăzi este îndreptățită, ear' guvernul trebuie odată să pună la cale o acțiune, el trebuie să procure respectul legilor față cu ori-și-cine. Deoarece însă emoțiunea aceasta e a se atribui numai lucrării agitatorilor, nu este de dorit, de a se lua astfel de dispozițiuni, prin care ar fi atinse masele cele mari ale naționalităților de altfel pacifice și respectuoase de lege. În programul guvernului, ministrul-president a pus în perspectivă de a lua toate acele dispozițiuni, care sunt de lipsă acum în această privință. Lucrul cel mai bun ar fi dar' a înainta petițiunile cu pricină guvernului spre luarea în seamă. Aceasta este propunerea comisuni de petițiuni, pe care o recomand spre primire”. (Aprobări în dreapta).

Pázmándy vorbește cam în următorul mod:

Chestiunea naționalităților devine arzătoare mai ales cu privire la Români, căci acolo lucrează și agitațiunea din străinătate. Trebuie să ne ferim, ca această chestiune să nu devină o chestiune internațională. În România s'a ivit un irredentism, care tinde într'acolo, ca unele părți ale țării să fie slăbite în alipire către ea și mai târziu să fie rupte din trupul ei. Pe acest teren guvernul a vorbit multe, dar' n'a făcut nimica. Condamnarea cătorva culpabil este, nu e vorbă, o măsură represivă, dar' ea nu va lecul boala. Guvernul trebuie să-și aținăască privirile la isvorul de căpetenie al răului: la agitațiunea ce vine din București. Trebuie să pășim față cu România în astfel de mod, încât guvernul românesc el însuși să n'abuzească tendințele irredentiste. Liga română agitează numai în Ungaria. Numărul membrilor ei este de 200.000, fiecare plătind o liră(?) pe lună. Aceasta nu poate fi tolerat mai departe. Poliția noastră e atât de proastă, încât nu face decât a promova această agitațiune. Chiar și din acest punct de vedere este indispensabil a înființa poliția de stat. Fiecare stat civilizat a introdus deja poliția de stat într-o formă oarecare. Guvernul a înmulțit gendarmeria; dar' aceștia nu l' se pot încredința agendele de detectivi.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Legenda Cameliei.

De Paul Mantegazza.

Dragostea e nemuritoare, sau mai bine zis, moare adese-ori, reînviează însă totdeauna din propria ei cenușe. Căci dragostea, cu care ne iubim acum femeile noastre, este aceeași, cu care s'au iubit Adam și Eva, și de atunci încoace toți bărbaii și femeile.

Amor era așadar tot în viață și după catastrofa de pe țărmul Gangelui. Aripile lui trandafirii și catifelele plutiau prin atmosfera albastră a Olympului, împrăștiind în giurul lor un parfum delicios. Trăia, se simția însă tot mai descurajată. Zeițele plicticoase, femeile pământeste primejdioase; în cer căscatul, pe pământ fulgerul; nu știa, că Juno îl trăsise în brațele frumoasei Indiene; credea că a murit din exces, și era convins, că pe pământ moartea ar fi urmarea naturală și neapărată a dragostei.

Cercetă din nou locul, unde gustase atâtea plăcere și murise, dar' nu găsi nici o urmă a tovarășei lui. Pe țărmul apei înflorau sute și mii din trandafirii primăverii. Când îi rupea și-i miroasa, credea a simți încă buzele frumoasei Indiene, spre plăcerea lui nespusă. Din această zi trandafirul e consacrat dragostei, și nici o floare nu ne dă un chip mai gingaș al celei mai tainice frumuseți femeiești, nici o floare n'are un parfum, care să pătrundă mai mult la inimă; petalele lui sunt ca tot atâtea buze înroșite de sărutări ferbinți.

Lui Amor și-se ura eară în Olymp, mai mult ca ori-și-când.

În cer zeițele erau prea pedante, pe pământ femeile prea înfocate.

Căscă, cărtia și-și vârsa năcazul asupra mamei sale.

„Dar' de ce m'ai adus în lume, mamă? Poate pentru-ca să simt zilnic și în fiecare oră lipsa dragostei și tot să nu găsesc în veci o ființă demnă de mine? Ar fi fost mai bine să mă lași în imperiul celor nenăscuți”.

„Fiule dragă, pe tine nu te poate mulțumi nimeni. Cealaltă zei se îndestulesc cu soțiile lor cerești, și Jupiter, dacă se scârbește de femeia lui plicticoasă, se deghisează și se coboară pe pământ, pentru-ca să sărute vre-o frumoasă muritoare. Tu însă nu te mulțumești nici cu zeițele, nici cu femeile pământeste. N'ai fi fost fericit fără catastrofa cu frumoasa fată dela Gange? Amintirea sărutării înfocate ce ai dat și ai primit, nu ți-e deajuns să te despăgubească de multele ore plicticoase și triste?”

„Da, mamă dragă, această amintire face să-mi bată inima mai tare, sunt însă prea tiner ca să mă mulțumesc cu amintiri. Le găsesc și pe acestea delicioase, dar' sub condiția, ca fiecare amintire să fie mama unei speranțe, și aceasta să aducă o nouă plăcere.

„De altcum n'ai voe să-mi reprozezi nemulțumirea, căci aceasta e primul meu titlu de onoare; dacă m'aș mulțumi, ca oamenii, cu cea dintău sărutare dată și primită, atunci n'aș fi un zeu. La fiecare palpitare a inimii simt în mine suma tuturor sărutărilor, ce-și dau reciproc ființele pământeste. Aceasta e aerul, de care am trebuință, pentru a pute respira, aceasta e pâinea de toate zilele, ce-mi

susține viața. Eu din parte-mi însă trebuie să iubesc cu o dragoste dumnezească, care e mai presus ca ori-ce dragoste omenească, precum cerul stă mai sus ca pământul. Toți oamenii gândesc, dar' numai genul gândește pentru toți, și pe lângă aceasta și pentru el, lucruri, despre care nimeni altul n'a gândit: în aceste zăce mărimea lui. Inspir în toate piepturile barbătești și femeiești flori de dragoste și simt, cum toate aceste sărutări se reflectează în mine: dar' eu însumi trebuie să iubesc ca un zeu, da, ca zeul dragostei”.

Venus clătina trist din cap, căci nu putea contrazice pe fiul ei, nici să-l de sfat.

Într-o zi îl chemă totuși la ea și îi zise cu o față mai veselă:

„Iubite Amor, cred că am găsit un mijloc, care te va pute conduce la fericire, la împlinirea dorințelor tale”.

„Într'adevăr? Vorbește, vorbește iute, căci mor de urf”.

„Ascultă-mă. M'au asigurat, că ar fi un sistem planetic, care ar fi luminat de soare, o planetă mult mai mare ca pământul și mult mai rece ca acesta. Ar fi locuită de ființe foarte frumoase, toate de genul feminin. Dacă una dintre ele și-a ajuns culmea etății, își dă răsuflut în zăpadă, și sufletul renaște într-o figură nouă și cu o haină nouă. Pe această planetă nu poate fi nici un pericol, ca dragostea să aducă moartea, și tu poți gusta cea mai mare plăcere învățând p'aceste ființe la dulcea artă a dragostei.

„Ce zici la asta? Îți place propunerea mea? Mi-se pare, că întreprinderea a înveta ființe așa de frumoase se iubească, ar fi demnă de un zeu”.

La această priveliște neașteptată Amor rămase surprins și nemiscat ca o statuă. Răceala n'o observă, căci Amor n'a simțit-o și nu o va simți nici-odată.

Aceste ființe cântau în cor cu acompaniare de harfă următoarele:

„Mărire Ție, o Doamne, Mărire Ție în veci, că ai lăsat să ne naștem în ghiață.

„În ghiață, care înăbușe ori-ce poftă, domolește ori-ce patimă, stinge ori-ce foc!

„În ghiață, care răpește luminei culorile minunate și apa cerului precum și a pământului o preface în diamante, turchise, smaragde, rubine și safir.

„În ghiață, care conservă inima nepătată, carnea fragedă, pielea curată.

„Vecinică mărire zăpezii, sora gheții; osană brumei, fiicei lor, osană zeului zăpezii, care face sufletul transparent, împedecă descompunerea, înaimica morții!”

Amor asculta surprins și ca în extaz.

Când încetară a cânta, își puseră jos harfele, priviră împregiur și zăriră pe zeul arăpat, care, răzimat pe arc, era numai ochi și dorință.

Ele nu văzuseră nici-odată o ființă de alt gen și cu aripi, nici una mai frumoasă. Dar în privirea lor deși era admirație, nu însă și dorință; surprindere, dar' nu patimă.

Amor, care de când există, când se arată între fiecele Evei se silește să agite furtuni și s'aprinză patimi, se uită repetit la aceste ființe dumnezeiești, convins că le va face pe toate să se îndrăgostească în el.

Dar' ele rămăseră extasiate și reci.

Amor bătă în aripi, cari împrăștiară în giurul lor miros de trandafiri și praf de aur,

Agitatori naționalisti tocmai în școli sînt crescuți. La Sibiu, la Blaj vedem, că în data-că tînrul pășeste peste pragul școlii se umple de ură contra Maghiarilor. Nici o lege — și cu atât mai puțin legea naționalităților — nu dă dreptul de a agita în contra unității statului. În școlile românești trebuie să se predea limba maghiară, geografia și istoria cu ajutorul limbei maghiare și încă în spiritul național maghiar. Căta vreme în școlile românești Horia și Iancu figurează ca eroi naționali, nu vom fi stăpîni peste agitațiile. Pentru examenele de maturitate trebuie instituite comisii examinătoare de ale statului.

Reflectând la observările făcute de Șerban, oratorul asigură, că întemnițări de stat nicăieri în străinătate nu sînt așa de trazați ca martirii români din Seghedin. Unde este permis, ca întemnițări să fie înconjurări de familiile lor, să primească deputații? Recomandă atenției guvernului aceste idei (!) și roagă să nu pierdă timp.

Apponyi: se alătură la părerea lui Pázmándy, că statul maghiar dispune de puterea necesară ca să învingă toate greutățile acestei chestiuni, dar nu se află în fericita poziție ca să aștepte și în guvernul actual și în politica urmată de el putere necesară pentru ca să poată lupta cu succes cu chestia naționalităților. Nici politica de drept public, nici cea urmată în administrarea internă, a guvernului actual nu ne îndreptătesc să sperăm că chestiunea naționalităților este depusă în mâni norocoase, atunci, când rezolvarea acestei chestiuni o așteptăm dela actualul guvern.

Până când nu-l vom pute convinge pe fiecare cetățean al țării despre aceea, că vom ști să validăm toate recerînțele autorității, conștiinței și valorii de drept public a statului maghiar, până atunci în chestia naționalităților nu vom ajunge la scop nici cu politica de drept public și nici chiar cu cea mai corectă politică internă. Până când statul maghiar va fi slab în privințele acestea, până când afară și în relațiile externe, în recăștigarea drepturilor naționale și în validarea lor nu va arăta putere necesară, până atunci este imposibil ca statul să impună locuitorilor nemaghiari ai patriei acea stimă pe care neavîndu-o este silit să o suplinească pe timp scurt și incidental prin dispoziții de volnicie. (Aprobări în stînga). Pe terenul acesta cu cât e mai mare puterea cu atât trebuie să fie mai mică violența (aprobări) și cu cât e mai mică puterea cu atât mai mult sîntem — în urmarea naturală a lucrurilor — avertizați la surrogatul violenței. (Aprobări).

Politica puternică și conciliantă în chestia naționalităților, sînt noțiuni la aparență contrazicătoare; dar aceasta e numai aparență și diferența sau mai bine contradicțiunile oratorului o poate aplană în două chipuri: Puterea statului maghiar trebuie pusă în fața naționalităților cu atîtă imposanță încît statul să influențeze asupra lor prin autoritatea sa morală.

Trebuie făcut apoi deosebire principală între unele lucruri principale, care sînt și punctul cardinal al chestiunii naționalităților; aceste sînt că vorbind despre naționalități nu ne este permis să înțelegem sub acest cuvînt

o corporațiune, v'o unitate în stat, ci numai atît că prin acest cuvînt numim, ca și eu o numire colativă, pe singuraticii cetățeni ai patriei a căror limbă maternă nu este cea maghiară. (Aprobări vii).

Direcția dublă a puterii, a energiei și a conciliațiunii trebuie să se împartă după aceste două divergențe. Ori-ce pretențiune, ori-ce cerere justă și îndreptățită pe care v'o naționalitate o face corporativ, trebuie să fie tratată cu respingerea cea mai rece. Și dacă pe terenul acesta s'ar face agitațiuni, aceste trebuie să fie întimpinate cu cele mai aspre pedepse. Pe de altă parte ori-ce dorințe ale singuraticilor cetățeni nemaghiari, — dacă e vorba de bunăstarea individuală și de aceea, ca ei să nu se simtă nemulțumiți și oprimați în pozițiune numai pentru-că nu sînt Maghiari — trebuie considerate cu liberalismul și conciliațiunea cea mai mare. (Aprobări în stînga).

Legea de învățămîntul elementar dă statului privilegiu să controleze instrucțiunea confesională și să-și manifeste influența lui asupra acestei instituțiuni.

Legislațiunea are drept să controleze și să se orienteze cu ce succes și cu cîtă energie se folosește ministrul de instrucție publică de novela de mai de pe urmă din legea pentru învățămîntul elementar. (Așa este! — în stînga și stînga extremă.) Primul pas ce ar trebui să se facă este precisarea dreptului de supraveghere a statului, care trebuie extinse și asupra școlilor, care nu primesc ajutor dela stat.

Când partidul național a motivat academia militară maghiară cu unificarea inteligenței maghiare, referentul discuției apropriaționale a amintit seminariile, care sînt cuiburile culturii străine de națiune.

Cel mai bun mijloc de sanare este o politică internă, generală și bună. (Aprobări în stînga.) Anume respectarea drepturilor constituționale, individuale și cetățenești; imparțialitatea perfectă în administrație, cu un cuvînt împlinirea tuturor recerînțelor unui stat de drept. Toate aceste dela guvernul actual nu se pot aștepta.

Drept ilustrare a acestei afirmațiuni vorbește despre nelegiuirile săvîrșite la Nitra, apoi continuă:

Dacă vrem ca fiecare cetățean al statului fără deosebire de limbă, să țină la statul maghiar, trebuie ca fiecare cetățean în mod egal să simtă bunătățile unei guvernări cinstite și imparțiale. Trebuie ca fiecare cetățean, fie cîrteș guvernamental ori alegător opozițional, fie bogat sau sărac, cu influență mare ori un om neînsemnat, să simtă în instituțiunile statului seut egal pentru fiecare. (Aprobări sgomotoase.)

Eu, onorată casă, la început am vrut să propun ca petiția aceasta să se transpună guvernului pentru de a face apoi propunere. Propunerea, respective darea de seamă a guvernului va spune, că guvernul va fi în stare să corăspundă așteptărilor prin guvernarea și politica sa. Pentru aceea primesc și eu modul de rezolvare propus de comisiunea petiționară. (Aprobări și elen-uri din stînga și stînga extremă.)

Ființa atacată în asemenea chip tremură de năcăz, simțind gingașia desmerdărilor, căldura sărutărilor, focul stringerilor în brațe. „Lasă-mă, lasă-mă, monstrule îndrăznește!

Apoi își șterse gura cu mîna, pentru a face să dispară urmele sărutărilor lui Amor, care îi inspirau greață.

Amor se îngrozi, plîns, și lăsă ființa rece între tovarășii ei pentru a se reîntoarce în cer.

„O, mămă, mămă, unde m'ai trimis!”

„Pe planeta Saturn, unde sînt ființe minunate de frumoase pe cari să le iubesc!”

„Nu, nu! M'ai trimis într-o țeară a ghiței, unde plantele și florile sînt de ghiță și femeile nu cunosc dragostea!”

„Și sînt într'adevăr femei?”

„Femei, femei, de trei-ori femei și nu știu ce-i dragostea!”

„Tu însă trebuia să le înveți această artă nouă!”

„Cu femei de carne o poți face aceasta, nu însă cu femei de ghiță!”

„Grozav, grozav”, strigă Venus. „Aceste ființe ghetoase trebuie pedepsite, aspru pedepsite!”

„Pedepsește-le, mamă, dar' nu aspru; sînt așa de frumoase!”

„Bine dar', să fie exilate pe pămînt” și să se prefacă în camelii!”

Și așa s'a întîmplat. Ființele de ghiță din Saturn fură aduse pe pămînt și prefăcute în camelii: frumoase, albe, trandafirii și purpurii, dar' fără parfum și fără dragoste. Nici o fată nu și-a împodobit patul cu ele, nici un tînr nu li-a dat o sărutare de dragoste.

Trad. de Lucreția Popescu.

Sedînța dela 29 Martie.

La chestia naționalităților primul care a luat cuvîntul a fost deputatul Visontai Soma. Prim-ministrul Bánffy declară, că guvernul este aplicat să considere cele 61 petițiuni sosite dela comitate în chestia naționalităților. Este convins, că în cîrînd se va ivi necesitatea celei mai energice acțiuni. (Tocmai contrarul celor comunicate ieri de către biroul de corespondență maghiar). Declară apoi, că va prezenta în cîrînd un proiect referitor la această acțiune. Cuvintele ministrului-president au fost întimpinate cu aprobare generală.

Incă o broșură maghiară despre Români.

(Urmare).

Di Jancsó în *capitolul al VII-lea* din broșura sa a ajuns la Dieta dela 30 Maiu 1848, care proclamă uniunea Ardealului cu Ungaria, spune că la această Dietă a participat și națiunea română, se înțelege în cadrul constitutiei de pe atunci. Anume amintește, că la Dieta, unde s'a proclamat uniunea a participat și Alexandru Bohățel, ear' în comitetul de 26 numit „comitetul uniunii”, au fost aleși afară de Bohățel episcopii Leményi și Șaguna. Continuă apoi cu trimiterea unei deputații care a cerut dela Maiestatea Sa sancționarea uniunii. Trece la convorbirea delegatului ardelean J a k a b cu Kossuth și Battyányi, care descopere situația din Ardeal. Aceia nu-i dau importanță cîvenită mișcării românești, pînă-ce baronul Wesselényi Miklós nu propune în 24 August 1848, un proiect în cauza Românilor. Se ocupă apoi cu prima dezbateră a chestiei românești în parlamentul din Pesta. Apoi cu interpeleția lui Dragoș, cu discursurile lui Eftimie Murgu, Sigismund Pop și T. Sêrbu și cu răspunsul lui Kossuth la aceste discursuri. Vorbirea lui Kossuth se ocupă cu mișcarea românească și marchează ținuta Maghiarilor față de această mișcare. Domnul Jancsó continuă apoi cu discursul lui Bărnuțiu, în care se caracterizează „libertatea maghiară”.

Într'al *VIII-lea capitol*, îndată la început e povestită o sedînță agitată a comitetului național român, în care Iancu propune ca Români să apuce imediat armele. Baritiu și Bărnuțiu îl desaproabă, pentru-că li-s'a pîrît inoportună rîscoala în acest moment, când încă nu erau siguri de sprîgulin armatei împărătești. Mai tîrziu s'a întîmplat ceea-ce sperau Baritiu și Bărnuțiu: rușinea totală a relațiunilor între armată și „gubernul ardelenesc”. Atunci comanda supremă din Sibiu intră în relațiuni cu comitetul național din Sibiu. Generalul Puchner publică o proclamație, în care anunță, că a luat în mîinile sale comanda asupra armatei și guvernarea Ardealului. După această proclamație, metropolitul Șaguna trimite preoților sei o pastorală, în care îi provoacă să se supună ordinului generalului Puchner, care este guvernorul Ardealului și să delege ori-ce ascultare „gubernului maghiar” ori altui oficiu sau autoritate maghiară. În urma acestora Kossuth publică o proclamație către poporul român, în care îi provoacă pe Români să primească frăția cu Maghiarii. În schimb „comitetul național român” se adresează cu un apel către poporul maghiar și se cuie. Episcopul Leményi publică un circular către preoții sei, la care răspunde earși comitetul național român, în care — zice dl Jancsó — se proclamă pe față lupta în contra Maghiarilor și se marchează „ținuta revoluționară a Românilor”. În urma acestora comanda supremă din Sibiu hotărăște cercul de activitate a comitetului național și îi organizează pe Români militărește. Se formează „gubernul românesc” și un „Landesvertheidigungs-Ausschuss”. Generalul Puchner conchiamă adunarea fiecărei confesiuni românești separat. Români mai tîn o adunare la 28 Decembrie, în care hotărăsc să ceară unirea tuturor Românilor de sub stăpînirea Habsburgilor într'un singur stat. Această cerere se exprimă în petiția dela Olmütz și este — zice dl Jancsó — *introducerea daco-românismului*. (Va urma.)

„Reuniunea română de agricultură din comitatului Sibiu”.

(Distribuire de semințe de nutrețuri și surcei nobili).

În sedînța comitetului central, ținută astăzi, s'au distribuit între membrii reuniunii în mod gratuit 66 hlgr. sîmînță de trifoiu, 31 hlgr. sîmînță de napi de nutreț și 10 hlgr. sîmînță de lăptărnă, și anume:

a) Sîmînță de trifoiu:

„Tovărășia agricolă din Săcădate” 3 hlgr.; Petru Juga, paroch, Ioan Bratu, învătător, ambii din Tilișca; Aron Gogonea, învătător, Iordache Roșca Căpitan, proprietar, Ioan

Chirca, vicenotar, toți din Seliște; Ioan Slăvescu, capelan în Mohu; Demetriu Sêrbu, funcționar de bancă, George Bobeș, paroch, Ioan Gărbacea, proprietar, Ioan Precup, proprietar, Nicolae Joandrea, proprietar, Petru Ciora, funcționar consistorial, Dr. Ilie Beu, medic, toți din Sibiu; Nicolae Posa, cantor, Comuna bisericească Galeș, Ioan Răchițan, învătător, toți din Galeș; Antoniu German, econom în Aciliu; Ioan Iordache, învătător în Săcădate; I. Căndea, protopop în Avrig; Dumitru Orăștian, proprietar în Apoldul-inferior; Ioan Bena, paroch în Pianul-inferior; Aron Șerb, econom în Poiana; Ioan Manta, paroch în Gurarului și Ioaneș Lalu, econom în Sibiel. La toți câte 2 hlgr. Clemente Nicula, paroch în Slimnic 1 și jum. hlgr. Petru Florian, paroch, Valeriu Florian, capelan, ambii din Racovița; Teodor Masca, econom, Dumitru Opiș, învătător și Nicolae Tatu, econom, toți din Slimnic; Dumitru Băila, proprietar în Șura-mare; Ioan Bănda, paroch în Roșia-săsească; Nicolae Mossora, primar, Nicolae Lupaș și Vasile Dăderlat, economi, toți din Seliște; I. Brătulescu și Radu Istrati, propr., și N. Istrati, învătător, toți din Boița. La toți câte 1 hlgr. Dr. Ioan Stroia, profesor seminarial în Sibiu o jum. hlgr.

b) Sîmînță de napi de nutreț:

„Tovărășia agricolă din Săcădate”; Ilie Oprian, econom în Poiana, câte 2 hlgr. Avram Moga, cancelist consist. în Sibiu, 1 și jum. hlgr. Ioan Gărbacea, proprietar în Sibiu, 1 1/2 hlgr. Petru Juga, paroch în Tilișca; Nicolae Joandrea, proprietar, Petru Ciora, funcț. consist., ambii din Sibiu; comuna bisericească Galeș, Ioan Răchițan, învăt. în Galeș; Ioan Iordache, învătător în Săcădate; Teodor Masca, econom în Slimnic; Ioan Căndea, protopresbiter în Avrig; Dumitru Orăștian și Ioan Beu, proprietari în Apoldul-inferior; Ioan Chirca, vicenot.; Nicolae Mossora, primar, Nicolae Lupaș, Vasile Dăderlat și Constantin Herța, proprietari, toți din Seliște; Ioan Bena, paroch în Pianul-inferior; Dumitru Băila, proprietar în Șura-mare; Aron Șerb, econom în Poiana. La toți câte 1 hlgr. Demetriu Sêrbu, funcț. de bancă în Sibiu 3/4 hlgr. George Bobeș, paroch, Dr. Ilie Beu, medic, ambii din Sibiu; Petru Florian, paroch și Valeriu Florian, capelan, ambii din Racovița; Toma Costea, Ioan Brătulescu, Frangu Constantinescu, Radu Istrati, Ioan Stoia Bobeș, toți proprietari și Nicolae Istrati, învătător, toți din Boița; Dumitru Opiș, învătător în Slimnic. La toți câte o jum. hlgr.

c) Sîmînță de lăptărnă:

Stefan Millea, notar, Comuna politica Tilișca și George Bratu, econom, toți din Tilișca și la toți câte 2 hlgr. Antoniu German, econom în Aciliu, Nicolae Joandrea, proprietar în Sibiu; George Dănilă, învătător în Racovița și Nicolae Tatu, econom în Slimnic. La toți câte 1 hlgr.

d) Surcei nobili (meri și peri):

Demetriu Sêrbu, funcționar de bancă în Sibiu, Petru Juga, paroch în Tilișca; Antoniu German, econom în Aciliu; Comuna bisericească Galeș și Ioan Răchițan, învătător în Galeș; „Tovărășia agricolă din Săcădate” și Ioan Iordache, învătător în Săcădate; Ioan Căndea, protopresb. în Avrig; George Dănilă, inv. în Racovița; Nicolae Motora, paroch în Trémpoale (lângă Zlatna); Petru Popa, econ. în Măderat (lângă Păncota) și Vasile Russu, în Șeulea-de-cămpie (lângă Mezô-Méhes).

Pachetele de semințe, provăzute cu adresele împărtașitorilor precum și surcei, se află depuse în magazinul de semințe L. Reschner din Sibiu, Piața-mare (strada Pintenului nr. 4), de unde se pot lua în primire pe lângă o simplă adevărire.

Cei împărtașiți cu semințe sînt rugați a face la timpul seut comitetului reuniunii raport detailat despre rezultatul recoltei.

Din sedînța comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului”, ținută la 29 Martie n. 1895.

Ioan Pop, vicepreședinte.

Victor Tordășianu, secretar.

CRONICĂ

Sibiu, 29 Martie n.

Ieszenszky Sándor la Sibiu. Sub acest titlu „Dreptatea” de Vineri reproduce halimna din „Gazeta”, și face o observare, care merită un loc mai la iveau. Ea zice: „Gazeta Transilvaniei” adresează o interpeleare dlor Russu și Bogdan ca să spună ce au vorbit cu Ieszenszky în chestiunea noastră națională. Credem că „Gazeta Transilvaniei” dă o prea mare importanță acestei afaceri. Când guvernul se va ocupa serios cu idea de a sta de vorbă cu noi, atunci va trebui să știe cui să se adreseze. Ieszenszky de sigur și-a permis o glumă.”

Ne pare bine vîzînd că cei dela Timișoara înțeleg lucrurile: știu, că dacă e vorba de „afaceri” de care „Gazeta” pare a fi învidioasă, apoi guvernul nu cu oamenii „Tri-bunei” le va pune la cale

Volnicia dela alegerea din Nitra.
Sub acest titlu am publicat ieri, după foile maghiare, că Tharnóczy Gustáv a declarat de mîine și lăși pe 8 deputați detaiați. În una acestei declarații a lui Tharnóczy, deputați instalați au trimis toți câte 2 martori să-l provoace. Martorii deputaților insultați au hotărît că vor purcede solidari și la fel. Singuri martorii contelui Szapáry au declarat afacerea terminată, deoarece Tharnóczy a publicat o declarație în care își revoacă insultele, sub cuvînt că a fost în rătăcire și mai tîrziu a aflat că contele Szapáry n'a fost nici între vorbitori nici între insultătorii dela sedînța în care s'a tratat afacerea dela Nitra.

„Kronstädter Tageblatt” organul sașilor „cuminți” a început să apară. El își începe seria articolelor cu o apărare a poziției deputaților sași în partidul guvernamental, unde pot împedea ori-ce nou atac asupra drepturilor naționale săsești. Ziarul nu sporește „mai bun” dela acela dintre Sași, care au simpatii pentru alianța naționalităților. Deci politica cu ceva profit de mameluc pînă ce guvernul va avea lipsă de ei. Dar după aceea?

Ministerul maghiar pe cale de a se dărîma. Știre sensațională! Durere însă, și e vorba de cabinetul Bánffy, a cărui dărîmarea o doresc cu toții afară de *Jidani liberali* (ceea-ce de altfel este egal), ci vorbim e de edificiul unde e instalat — ministerul de finanțe, și care e crepat foarte, încît e periclitată viața, nu a ministrului, care numai rar se află între acești părăi, ci a celorlalți slujbași. În cîrînd se vor apuca de restaurarea edificiului.

Societatea diletanților români. Sibiu dăd azi dare de seamă publică despre venitele teatrale, ne roagă să exprimăm călduroasele sale mulțumiri doamnei Valeria Popescu, care cu o rară gentileță a dat cel mai desinteresat concurs pentru-ca să înceapă întreprinderea. Facem aceasta cu plăcere, știind și noi, că de mult doamna Valeria Popescu a obosit în scopul laudat al societății diletanților.

Oaspe. Amicul nostru dl Nicolae Roman, care a stat în temnița dela Seghedin un an întreg, osîndit fiind pentru Replică petrece de două zile în Sibiu, unde amii sei i-au făcut cea mai bună primire.

Un tînr român, află aplicație imediat în cancelaria unui notar român într'o comuna fruntașă din apropierea Sibiului. Condiții foarte favorabile. Deslușiri dă administrației noastre.

Mandatul dela Tapolca. Foile ungurești răspundiseră, știrea că redactorul de „Magyar Allam” Dr. Szemecz Eny și-ar fi pus candidatura în cercul elector Tapolca. „Magyar Allam” în număr seut mai nou declară știrea aceasta de n-basată.

Să se scandalizeze! Acest lucru cere orașul Șopron dela orașul Dobrița și îl cere cu toată serioșitatea, prin o adresă votată de adunarea municipală, sub cuvînt că orașul Șopron s'a scandalizat deja... vorba de scandalul dela Dobrița cu Jaj, hunczul a nemeș... asupra căruia municipalitatea orașului Șopron și-a exprimat reprobare și scandalizarea, ceea-ce comunică orașul Dobrița, provocându-l să facă asemenea. Orașul Dobrița, primind adresa din chestiune, dă pînă-cum și-s'a cerut însă s'a scandalizat a dă de procedura — orașului Șopron.

În comuna Slimnic s'a ivit demult lungă serie de conflicte între preot, în țate și popor. De repetiție ori aceasta au cerut dela protopopul, referentul școlar, diacei ca să trimită o comisie la fa. l. ului, lucru ce încă nu s'a întîmplat. Oamen sînt iritați. Întrebăm: când vor binevoi administratorii bisericii gr.-or. să facă rîndul în Slimnic?

Hymen. Dl Miron Sêrb, sublocotenent al regimentului de infanterie nr. 33 a domnișoara Florica Abrudan își anunță dăntarea lor.

Avis corurilor vocale și conducătorilor de coruri vocale. Redacțiunea fo musicală „Musa Română” avînd în veder restrînsul repertor de cîntece corale românești, se ocupă cu edarea unei broșuri de coruri vocale românești, parte originale, parte populare, pentru cor bărbătesc și cor mixt. Broșura va fi, format 8 și va țină 12 piese între care opt vor fi pentru cor bărbătesc eară patru pentru cor mixt. Prețul unei broșuri va fi 5 fi., ear' 10 cr. pentru porto postal. Fiind tipărirea unei asemenea broșuri împreună cu mari cheltuieli, redacțiunea roagă pe toți care vor să-și procure o asemenea broșură, să se prenoteze la redacțiunea „Musei Române” în Blaj pînă în 8/2 Aprilie, căci numai după împlinirea numărului recerut de prenotări, se va începe tipărirea broșurii.

Consulatele române în Brașov și Timișoara. Dint'r'o dare de seamă asupra discuțiilor în parlament scoatem următoarele: Dl C. Stoicescu, luînd cuvîntul în discuțiunea generală, relevăză conflictul întîmplat cu statul grecesc și întrebă pe ministrul cum stau relațiunile diplomatice cu acest stat și ce demersuri a făcut pentru reluarea acestor relațiuni? Vorbind apoi de legea prin care se dă dreptul ministrului de externe a spori după trebuință, numărul consulatelor pînă la 12 cere cu insistență crearea a două consulate: unul la Brașov și altul la Timișoara, fiind foarte trebuincioase pentru interesele comerciale ale

Serviciu prompt și real.

Deschidere de local

al
fabricii sibiene de postav, flanel, moldon și mărfuri de modă
din pădurea orașului nr. 10.

Premiată în Budapesta, Dej, Fünfkirchen, Sibiu, Stuhlweissenburg,
Maria-Teresopol, Viena, Arad și Timișoara.

Umilit subscrisul îmi permit a anunța onoratalui public din oraș
și din giur, că am deschis în piața de aici

PIAȚA-MARE Nr. 9

lungă palatul Bruckenthal

un deposit corăspunzător cu spiritul timpului de astăzi, de tulpăne,
flanel, moldon, stoffe de modă pentru bărbați, stoffe de paltoane pentru
dame, pleduri, postavuri militare fabricat propriu din lână curată
garantată, precum și un mare asortiment de postavuri din străinătate
ca egalizare de billard etc. etc. cheviot, stoffe de Strich și Kammgarn.

Pentru comoditatea onoratalui public întru confecționarea vestimin-
telor după cele mai nouă jurnale de modă, m'am simțit îndemnat a
îngrijii și de un croitor bun și am angajat spre scopul acesta pe dl

Alexandru Wilfinger, croitor,

recunoscut în resortul său de un măiestru destoinic și practic, care a
servit un șir de ani, ca croitor atât în Viena, cât și în Budapesta, ear'
de 16 ani lucră ca măiestru în piața de aici, și deci sunt în plăcuta
poziție a corăspunde întru toate și punctual tuturor așteptărilor.

Asigurând onoratalui public, că va fi solid servit atât en gros cât și
en detail pe lungă prețuri moderate, mă recomand bunăvoinței deo-
sebite și semnez

cu distincă stimă

Adolf Scholze, fabricant de postavuri.

Prețuri ieftine fixe.

Spre plăcută luare la cunoștință

servească P. T. interesatilor, că vânzarea de
bere scutită de dare pentru export, dela
25 litri în jos s'a permis și berea noastră
așa numită „Lager“ și „Bock“ se poate
căpeta de acum încolo, afară de bu-
toaie de 25 litri, și în sticle în-
toacmai de 1/2 și 1/3 litru.

[298] 22-3

Bereria dela „Tre stejari“
SIBIU.

Moartea cloțanilor

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi
repede și sigur cloțani și șoareci. Nu e
vătămător oamenilor și animalelor de casă.
Se capătă în pachete cu câte 32 cr.
și 64 cr. la farmaciile: în Bătos, 1/Te-
kendorf și în Langenthal. [113] 9-10

MARE SURPRINDERE!

Numai pentru 2 fl. 25 cr.

Din cauza eșirii uneia dintre tovarășii, sîntem siliți să oțerim pe acest
preț atât de ieftin următoarele obiecte:

1. ciasornic minunat suflat cu aur, regulat până la secundă, împreună
cu un lanț frumos și lung.

1. portmoneu împodobit minunat.

1. inel, imitație de aur, cu diferite petri.

1. cravată de mătăș, foarte elegantă.

1. ac de cravată, minunat, cu brilate artificiale.

1. futorial pentru țigarete, minunat.

2. nasturi de mătăș cu mașină.

1. obiect minunat pentru întrebuințare.

Sperez că onor. mei mîșterii se vor simți îndemnați a mă onora cu
porunci, deoarece ce un astfel de privilegiu favorabil de a cumpăra ieftin lucruri
minunate rar obține. A se adresa la depositul de ciasornice de export

Schaumer & Adler

Krakau, Dietchgassee, 63.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“ ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de
ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobillii etc.

b) pe viața omului în toate combinațiunile. precum:
asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru ter-
minuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc

Sume asigurate pe viață

în a. 1869—1891 fl. 905,194.22

în a. 1870—1891 fl. 697,207.44

în a. 1892 „ 48,911.78

în a. 1892 „ 57,791.88

în a. 1893 „ 34,925.85

în a. 1893 „ 53,119.28

în a. 1894 „ 56,333.20

în a. 1894 „ 59,659.—

Suma fl. 1.045,365.05

Suma fl. 867,777.60

1,913.142 fl. 62 cr.

Conform bilanțului pentru 1894 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
920.257 fl. 36 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu,
(Strada Cîsnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov
(H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Nr. 434/1895.

[1181] 2-3

Publicare.

Prin aceasta se face cunoscut, că
Joi, în 4 Aprilie 1895 st. n. la 9
oare a. m. se va vinde prin licitațiune
publică ce se va ține în cancelaria ofi-
ciului comunal de aici o pădure de lemne
de arin, în mărime de 17 jugere ca-
tastrale, aflătoare pe hotarul comunei Se-
beșul-inferior și nu departe de comună.

Lemnele de arin din această pădure
sunt de mare folos pentru unii industriași
(pelari, postovari etc.), fiindcă sunt
tinere și se poate produce o cantitate
mare de scoarță de arin.

Prețul strigării este 480 fl. v. a.

Doritorii de a licita au a depune ca
vadiu 10%

Numita pădure se va vinde peste
tot, adică nu numai scoarța, ci și lemnele
de arin.

Condițiunile de licitațiune mai de
aproape se pot ceti și ști până la ziua
licitațiunii, în cancelaria subsemnatului oficiu
comunal în oarele de oficiu.

Sebeșul-inferior (cercul proto-
retorial al Sibiului) în 24 Martie 1895.

Oficiul comunal:

Georgiu Ivan,
notar com.

Roman,
jude.

Semântă de trifoiu roșu

proaspătă și bine cernută se află
la subscrisul 20 m. m. de vânzare
cu prețul de 65 cr. chilo, dusă la
gara din Piski, mai puțin de 10
chilo nu se dau; la comande mai
mari pot servi cu mustre.

Informațiuni dă și onorata Reu-
niune rom. de agricultură din Sibiui,
unde se află mustra de trifoiu.

[1184] 3-3 [Cu toată stima

Ioan Mihaiu,

mare proprietar

în Batiz p. u. P.-Kalán.

Obloane patentate

de cea mai nouă construcție, funcționând
ele de ele, se opresc la ori-ce loc inspre
sus și jos; cel mai minunat lucru în acest
soiu; precum și tot felul de rulouri
de lemn și de pânză oferă ieftin
cea mai mare fabrică din Austria, minată
cu abur, care fabricează numai rulouri
pentru ferestri și obloane. [1151] 2-6

Emil Goldschmied, Praga-Bubna.

Se caută agenți în schimb de proviziune mare.

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea con-
siliului în medicină apărută în edițiune
nouă și augmentală

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia.
Se trimite sub plic pentru 60 cruceri
în marce postale. [416] 11-50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Inelele mele de goldin

au dobândit un renume în toată lumea.
Bucata costă fl. 1.50.

Aceste inele nu se pot deosebi de adevăratele
inele de aur nici de către oameni cunosători; ele sînt
executate în fașoanele cele mai moderne, foarte fine.

Inelele mele adevărate de goldin posedă o astfel
de trănicio, încât ofer o garanție în scris pe cinci ani
că-și vor păstra în totdeauna strălucirea lor de aur.

Nr. 142.

Inel de goldin cum poartă
cavalerii cu brillant imitat
fl. 1.50.

Nr. 112.

Inel de goldin cum poartă
marchizii, cu imitație de
topas de aur fl. 1.50.

Nr. 67.

Inel de goldin pentru pe-
cetluit, cu imitație de
ametist fl. 1.50.

Nr. 117.

Inel de goldin cum poartă
lorzii, cu imitație de turkis
fl. 1.50.

Inele de goldin pentru logodiți, bucată fl. 1.20.
Ca măsură ajunge o fașioară de hârtie.

Cataloge ilustrate se trimit fără plată franco.

Expedarea se face prin ramburs (Nachnahme) de
cătră singurul deposit.

Alfred Fischer, Wien,
I., Adlergasse 12.

Recunoscută de cea mai bună hârtie de țigări franțoească

este

„LE GLORIA“

de

Iosif Bardou & Fils,

Perpignan-Paris.

60 medaile de aur, 16 diplome de onoare,
20 diplome „Hors Concours“.

„LE GLORIA“ hârtie de țigări întrece necondiționat pe toate celelalte
hârtii de țigări existente în bunătațe și finețe.
„LE GLORIA“ este numai atunci când pe fiecare cîrtică se pre-
vede firma „Joseph Bardou & Fils“ ca inscripțiune.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări se capătă cu marginile atât lustruase
cât și dințate (perforate).
„LE GLORIA“ se vinde și în tuburi de o analitate ne mai pomenita până
acuma de excelentă.
„LE GLORIA“ hârtie de țigări și tuburi se capătă în toate prăvăliile
„Nürnberg și hârtie en gros“ precum și la trafici.

Marca de fabrică.

SPIRT GALLIC
(Franzbranntwein)

al
apotecarului VERTES,
este la întrebuințare cel mai
cu efect,

și în urmarea absolutei sale cură-
tenii cel mai apt precum din afară
așa și din lăuntru spre întrebuințare.
Este întrebuințat cu mare succes la
podagră, reumatism, rețeli, dureri
în toate membrele, dureri de cap,
dinti și nervi, la paralisări, scriin-
teli, plăcut mijloc recoritor pe drum și a Veritabil numai
cu marca de fabrică alăturată. 1 sticlă 50 cr. și 1 fl. 5 sticle
mari franco. [2392] 19-10

Se capătă direct dela L. VERTES, apoteca „La Vultur“
în Lugos (Bănat), nr. 310, precum și din depositul farmacist,
droguerie și dela comercianți de specerie.

Deposit capital în Viena: Alte k. k. Feldapothek,
Stefansplatz; Budapesta la dl J. de Török, farmacist,
Király-utca nr. 8. În provincie la farmaciștii următori:

Arad: Ring Lajos, Rozsnyai
M., Földes Kelemen, Vojtek és
Weisz, drog., Beicherecul-
mare: Kovács S., Brașov:
Roth Viktor, Jikels F., Kug-
ler Ed., Klein V., Cluj: Palóczy
Lajos, Csaba: Réthy Béla,
Czegléd: Zalai Ede, Debre-
ezen: D. Rothschnack V. E.,
Tóth Béla, Mihalovits István,
Marosvásárhely: Dr. Bernády
G., Benő B., Part. Medias:
Buresc J., Nocrichiu: Binder
A., Oradea-mare: Wachsmann
A., droguist, Reginari: Sigerus,
Sibiu: Molnár; Fuchs L., Mis-
selbacher J. B., comere, Sighi-
șoara: Lingner A. W., Szat-
már: Literaty Elek, Szeged:
Vajda Imre & comp. droguist,
Tisza-Ujlak: Royko Viktor,
Timișoara: Krayer József, dro-
guist, C. Jahner, apoth., Ver-
sees: Müller Oskár, etc.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 80.000.

Depuneri fl. 650.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5%
interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea casei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc
îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuează momentan
după sosirea comandei.

[759] 6-46

Direcțiunea institutului.

PENTRU SESONUL DE PRIMĂVARĂ ȘI DE VARĂ

umilit subscrisul își permite a atrage atențiunea p. t. publicului asupra
depositului său mare de stoffe și bine asortat,

care se distinge prin o bogată colecțiune din cele mai frumoase și mai
moderne stoffe, și a se recomanda totodată pentru confecționarea tu-
turor felurilor de

HAINE BĂRBĂTEȘTI

după cel mai nou fason cu cele mai ieftine prețuri.

Mustre se trimit la cerere gratis, ear' comănde din afară se efectuează
repede pe lungă rambursă. Hainele neconvenabile se primesc înapoi.

Mulțumind pentru încrederea cu care și până aci am fost onorat, mă
rog și pe viitor pentru binevoitoarea cliență cât de numeroasă.

Cu distincă stimă

A. F. WENSKY,

croitor de bărbați

Sibiu, str. Cîsnădiei 12.

[1130] 3-4

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.